

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: - Ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges, wat betreft de digitalisering van de procesvoering, en tot bepaling van de inwerkingtreding van artikel 2, 1° en 2°, artikel 8, artikel 10 tot en met 12, artikel 18 en artikel 19, 2° van het decreet van 23 november 2023 tot wijziging van het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges
 - Definitieve goedkeuring

Samenvatting

Dit besluit wijzigt het besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2024 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (hierna: DBRC-Procedurebesluit). Het sluit aan bij het decreet van 23 november 2023 tot wijziging van het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Digitaliseringsdecreet). Dit decreet reikte de vereiste decretale kapstukken aan om de procesvoering voor de Vlaamse bestuursrechtscolleges voortaan integraal te kunnen voeren via een digitaal platform. Via een reeks ingrepen in het DBRC-Procedurebesluit wordt de digitale procesvoering volledig uitgewerkt en verweven in de rechterlijke procedure bij de Vlaamse bestuursrechtscolleges.

Het besluit voegt in eerste instantie tal van procedureel-technische wijzigingen door met het oog op de ingebruikname van het digitaal platform voor de volledig digitale procesvoering bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Handhavingscollege. Het gaat onder meer om de introductie van een aantal definities die verband houden met de digitale procesvoering. Het besluit regelt ook de werking, toegang en technische modaliteiten van het digitaal platform, vervangt de woonplaatskeuze door een digitale adreskeuze of een analoge adreskeuze en tracht de digitale en analoge procedure (o.a. de betekeningen, proceduretermijnen, ...) zo veel mogelijk parallel te laten verlopen. Verder wordt het dossier van de rechtspleging voortaan gedigitaliseerd op het platform,

verloopt de inzage van het dossier ook via het digitaal platform en wordt er in principe nog slechts een terechtzitting georganiseerd op verzoek van één van de partijen of de kamervoorzitter.

Tot slot voert het besluit ook een aantal meer algemene ingrepen in de procedure door, waaronder de introductie van een vaste notatermijn van 30 dagen bij korte debatten en een harmonisatie en vereenvoudiging van de benamingen van de verschillende nota's in de procedures.

De volledig digitale procesvoering via het digitaal platform wordt in eerste instantie geïntroduceerd in de procedures bij het Handhavingscollege en de Raad voor Vergunningsbetwistingen. De overige Vlaamse bestuursrechtscolleges zullen op een later ogenblik de omslag naar een integrale digitale procedure maken.

1 **SITUERING**

A. BELEIDSVELD/BELEIDSDOELSTELLING

Beleidsveld:

- Bestuursrechtspraak (beleidsdomein Kanselarij, Bestuur, Buitenlandse Zaken en Justitie)

B. VORIGE BESLISSINGEN EN ADVIEZEN

Het wetgevingstechnisch en taalkundig advies werd verleend op 11 april 2025 (advies nr. 2025/110).

De Inspectie van Financiën verleende een gunstig advies op 14 april 2025 (advies nr. TM/2025001261). Het akkoord van de minister bevoegd voor het budgettair beleid is niet vereist.

De VTC verleende een negatief advies op 6 juni 2025 (advies nr. 2025/023).

De Raad van State heeft advies verleend op 13 augustus 2025 (advies nr. 77.951/1/V).

2 **INHOUD**

A. ALGEMENE TOELICHTING

De Vlaamse decreetgever heeft met het decreet van 23 november 2023 tot wijziging van het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (hierna: Digitaliseringsdecreet) voorzien in de vereiste decretale kapstokken om de procesvoering voor de Vlaamse bestuursrechtscolleges op digitale wijze te voeren. Er zal daartoe een digitaal platform door de DBRC ter beschikking worden gesteld dat innovatief en klantvriendelijk is en waarmee de volledige afhandeling van de procedure bij de Vlaamse bestuursrechtscolleges digitaal kan verlopen. Op grond van het betrokken decreet zijn een aantal procespartijen verplicht om gebruik te maken van de digitale procesvoering maar blijft ook analoog procederen een mogelijkheid voor sommige procespartijen.

Het voorliggend ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering voert het Digitaliseringsdecreet verder uit. Daarnaast verleent onder meer artikel 10 van het Digitaliseringsdecreet een bijkomende delegatie aan de Vlaamse Regering om naast de concrete rechtspleging ook de toegang, het gebruik en de werking van het digitaal platform te regelen in een besluit en om concreet vast te stellen op welke wijze de procesvoering voor de Vlaamse bestuursrechtscolleges kan verlopen via het digitaal platform.

Met de voorgenomen wijzigingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (hierna: DBRC-Procedurebesluit) wordt de digitale procesvoering bijgevolg volledig uitgewerkt en verweven in de rechterlijke procedure bij de Vlaamse bestuursrechtscolleges. Het ontwerp van besluit voegt daartoe tal van procedureel-technische wijzigingen door met het oog op de ingebruikname van het digitaal platform voor de procesvoering bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Handhavingscollege.

Het ontwerp bevat in dit verband onder meer volgende wijzigingen en aanvullingen van het DBRC-Procedurebesluit:

- De introductie van een aantal definities die verband houden met de digitale procesvoering;
- Voorschriften die de werking, de toegang en technische modaliteiten van het digitaal platform vastleggen;
- Onder het begrip ‘beveiligde zending’ vallen voortaan ook de digitale zendingen via het digitaal platform. Een digitale zending kan een digitale neerlegging van proces- en overtuigingsstukken door een partij inhouden maar kan eveneens betrekking hebben op de betekeningen via het digitaal platform door de griffie van de DBRC aan de partijen;
- Het vermoeden van betekening dat doorslaggevend is voor de ingang van de proceduretermijnen, wordt gelijkgetrokken voor zowel de digitale als de analoge betekening, namelijk op de werkdag die valt na de datum van de poststempel of het bericht op het digitaal platform;
- De voormalige woonplaatskeuze wordt voortaan vervangen door een “adreskeuze”. Partijen zijn verplicht om in hun eerste processtuk een unieke adreskeuze te doen. Partijen die digitaal procederen doen een digitale adreskeuze door een e-mailadres op te geven. Een partij die ervoor kan kiezen om analoog te procederen doet een adreskeuze op een postadres in België. In het licht van de verplichting voor overheidsinstanties om digitaal te procederen, worden ze ook verondersteld om, los van enig geschil, een algemeen contactadres (e-mailadres) te bezorgen aan de Dienst van de Bestuursrechtscolleges;
- Enkel partijen met een digitale adreskeuze, hebben toegang tot het digitaal platform. Ze ontvangen via de gedane adreskeuze meldingen uit het digitaal platform;
- De beschikking waarmee de rechtsdag (datum van de terechtzitting) wordt bepaald door de kamervoorzitter, wordt afgeschaft. De griffie roept de partijen voortaan op per brief, behalve bij vorderingen tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid;

- Partijen kunnen door de afschaffing van deze beschikking op eender welk moment inzage krijgen in de stand van het administratief dossier en de overtuigingsstukken tijdens de openingsuren van de griffie, in plaats van binnen de termijn die in de beschikking werd bepaald door de kamervoorzitter;
- Het dossier van de rechtspleging wordt voortaan gedigitaliseerd op het platform en de inzage van het dossier verloopt via het digitaal platform ;
- Er zal in principe enkel nog een terechtzitting worden georganiseerd op verzoek van één van de partijen of de kamervoorzitter. De zogenaamde omkering van het zittingsprincipe uit het Digitaliseringsdecreet wordt verder geconcretiseerd. Dit gebeurt o.a. door te bepalen binnen welke termijnen alsnog om een zitting kan worden gevraagd;

Het besluit bevat daarnaast ook nog enkele andere (beperkte) procedurele ingrepen, zoals de introductie van een vaste notatermijn van 30 dagen bij korte debatten en een harmonisatie en vereenvoudiging van de benamingen van de verschillende nota's in de procedures.

De volledig digitale procesvoering via het nieuwe digitaal platform wordt in eerste instantie geïntroduceerd in de procedures bij het Handhavingscollege en de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

Artikel 22 en 23 van het Digitaliseringsdecreet maken immers een graduele inwerkingtreding van het digitaliseringsdecreet en -besluit per bestuursrechtcollege mogelijk. Tegen deze achtergrond laat het besluit de relevante bepalingen uit het Digitaliseringsdecreet en de bepalingen van dit besluit op 12 januari 2026 in werking treden voor het Handhavingscollege en de Raad voor Vergunningsbetwistingen. Voor de vorderingen die vanaf deze datum worden ingediend bij deze twee bestuursrechtcolleges, gelden de nieuwe bepalingen van het DBRC-decreet en het DBRC-Procedurebesluit.

Het voorliggende besluit treedt vooralsnog niet in werking voor de procedures bij de Raad voor Verkiezingsbetwistingen en de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen. De Vlaamse Regering kan op een later moment de datum van inwerkingtreding van dit besluit (en de relevante bepalingen uit het Digitaliseringsdecreet) bepalen voor de procedures bij deze twee bestuursrechtcolleges. Het huidige DBRC-decreet en het DBRC-Procedurereglement blijven bijgevolg voorlopig onverkort van toepassing op alle hangende en toekomstige vorderingen bij de Raad voor Verkiezingsbetwistingen en de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen. De uitrol van het digitaal platform en de integrale digitale procedure zal voor deze bestuursrechtcolleges aldus op een later moment volgen.

Het ontwerpbesluit werd voorgelegd aan de Vlaamse Toezichtcommissie (hierna: VTC – zie advies VTC van 6 juni 2025 (nr. 2025/023)).

De VTC merkte in verband met het interne toegangsbeheer op dat de toegang tot de gevraagde gegevens enkel kan worden opengesteld voor de taken en het werkgebied waar iedere medewerker voor bevoegd is. De verantwoordelijkheid hiervoor ligt echter bij de instanties en (rechts)personen zelf, die ervoor moeten zorgen dat ze de toegang intern correct beheren. In de toelichting bij artikel 6 wordt daarom benadrukt dat de rechtspersonen, overheidsinstanties en advocaten, voor wie intern toegangsbeheer mogelijk is, hierin hun verantwoordelijkheid moeten nemen.

De VTC adviseert ook om de authenticatiemethoden verder te specificeren. De authenticatie voor het gebruik van het digitaal platform zal gebeuren via het Vlaams toegangsbeheer. Dit is het technisch platform dat de authenticatie faciliteert. Aangezien het Vlaams Toegangsbeheer een bouwsteen van Digitaal Vlaanderen is, is het niet wenselijk om een verdere specificatie van de authenticatiemethoden te delegeren aan de minister.

Tenslotte wijst de VTC op de problematiek rond de hosting van het platform. De hostingproblematiek staat los van het voorliggende besluit. Niettemin wordt deze opmerking meegenomen in het verder traject.

De Raad van State heeft advies nr. 77.951/1/V uitgebracht op 13 augustus 2025. De Raad merkt vooreerst op dat de vermelde rechtsgronden onvolledig zijn. Deze werden bijgevolg aangevuld.

De Raad wijst er verder op dat artikel 11 van het ontwerp weggelaten dient te worden. Artikel 11 van het ontwerp is weggelaten en de nummering van de daaropvolgende artikelen is aangepast.

Ten slotte werd, conform ook de opmerking hierover van de Raad van State, de datum van inwerkingtreding ingevuld.

B. TOELICHTING BIJ DE ARTIKELN

Artikel 1 wijzigt artikel 1 van het Procedurebesluit. Punt 2°, punt 10°, punt 11° en punt 12° worden gewijzigd. Er worden een punt 17° en 18° toegevoegd.

2° De definitie van 'afschrift' in artikel 1, 2° van het Procedurebesluit wordt uitgebreid, zodat ook een digitale kopie, of het verlenen van toegang tot een digitaal 'origineel', hieronder kan vallen.

10° en 11° Het digitaal loket wordt vervangen door het digitaal platform. De omschrijving van de term digitaal loket wordt geschrapt en vervangen door de term 'digitaal platform' zoals gedefinieerd in artikel 2, 11° van het DBRC-decreet.

12° De term 'algemene verordening gegevensbescherming' wordt gedefinieerd in artikel 2, 12° van het DBRC-decreet.

17° Er wordt ook een omschrijving van het begrip adreskeuze toegevoegd. Dat begrip vervangt de voormalige woonplaatskeuze. Naargelang het geval doen partijen voortaan een digitale adreskeuze of een analoge adreskeuze overeenkomstig het nieuwe artikel 7 van het Procedurebesluit. Overeenkomstig die bepaling doen procespartijen die (al dan niet verplicht) gebruik maken van het digitaal platform een digitale adreskeuze door het opgeven van een e-mailadres. Op dit e-mailadres zullen vervolgens de notificaties vanuit het digitaal platform plaatsvinden, in het kader van een digitale zending als beveiligde zending in de zin van artikel 2, 8°, b) van het decreet (bijvoorbeeld wanneer een actie in het platform wordt verwacht van de procespartij).

Procespartijen die ervoor kunnen opteren om geen gebruik te maken van het digitaal platform, kunnen in dat geval een analoge adreskeuze doen door het opgeven van een postadres in België. Het gekozen adres geldt vervolgens als analoge adreskeuze in de betrokken zaak.

18° Er wordt ook een omschrijving van het begrip digitale zending voorzien. Het digitaal platform faciliteert tweerichtingsverkeer tussen de griffie en het betrokken bestuursrechtcollege, enerzijds, en de procespartijen, anderzijds, door middel van digitale zendingen. De volledige procesvoering kan via dit platform verlopen. Een digitale zending heeft betrekking zowel op neerleggingen door de partijen via het digitaal platform als op de betekeningen door de griffier via het digitaal platform.

Artikel 2 wijzigt artikel 6 van het Procedurebesluit.

Het gewijzigde artikel 6 introduceert voor de digitale zending via het digitaal platform een vermoeden van betekening dat gelijkaardig is aan het bestaande vermoeden voor betekeningen met een aangetekende brief.

Naargelang het geval, hebben de datum van de poststempel van de aangetekende brief of die van de digitale zending op het platform bewijskracht zowel voor de verzending van de beveiligde zending als voor de ontvangst ervan door de geadresseerden. De precieze datum van de digitale zending wordt in het digitaal platform vermeld. De gebruikers kunnen het bewijs van de datum van de digitale zending zo nodig printen.

De termijnen die beginnen lopen naar aanleiding van een betekening door de griffie via een aangetekend schrijven of een digitale zending via het digitaal platform, zullen in beginsel op hetzelfde ogenblik aanvangen en aflopen, ongeacht of de betekening analoog of digitaal geschiedde. In het geval dat een betekening aan partijen zowel een analoge als een digitale zending omvat, zal de griffie van de DBRC beide zendingen immers in beginsel op dezelfde dag respectievelijk versturen of notificeren. Het zo veel mogelijk parallel laten lopen van de termijnen die ingaan door een betekening door de griffie, komt de helderheid van de procedure ten goede.

In principe zal een procespartij bij een zending via het digitaal platform meteen toegang kunnen verkrijgen tot een betekend document op het platform, voorafgaand aan het fictieve moment van betekening. De eventuele feitelijke verschillen inzake de benutbaarheid van de proceduretermijnen die hieruit volgen, zijn erg beperkt en niet onredelijk. Een digitale partij zal slechts een dag voorafgaand aan het vermoeden van betekening reeds feitelijk kennis kunnen hebben van het betrokken document. Dat mogelijk beperkte verschil is een gevolg van de vrije keuze om al dan niet gebruik te maken van de digitale procesvoering, en wordt verantwoord door het streven om de proceduretermijnen zo veel mogelijk gelijk te laten lopen.

De feitelijke kennisname van de beveiligde zending op een later tijdstip, bijv. door later in te loggen op het digitaal platform of een brief op een later tijdstip te gaan ophalen op het postkantoor, doet geen afbreuk aan het vastgestelde vermoeden van betekening.

Artikel 3 vervangt het opschrift van deel 1, hoofdstuk 2, afdeling 1, onderafdeling 3.

Het begrip adreskeuze vervangt het voormalige begrip woonplaatskeuze.

Artikel 4 vervangt artikel 7 van het Procedurebesluit.

Op basis van de eerste paragraaf van het nieuwe artikel 7 van het Procedurebesluit moeten procespartijen in principe in hun eerste processtuk één enkele adreskeuze doen. Die adreskeuze zal dienst doen als enig contactpunt voor de betrokken partij(en).

Naargelang het geval, kan het gaan om een digitale adreskeuze of een postadres in België (analoge adreskeuze) overeenkomstig de omschrijving van het begrip adreskeuze in artikel 1, 17° van het Procedurebesluit. Een partij die al dan niet verplicht gebruik maakt van het digitaal platform om haar eerste processtuk in te dienen (conform artikel 17/1 van het DBRC-decreet), kan daarin logischerwijs enkel een digitale adreskeuze doen. Een procespartij die ervoor kan opteren om op analoge wijze te procederen, en die een eerste processtuk bezorgt op analoge wijze, doet in het processtuk een adreskeuze op een postadres in België.

Het gaat steeds om een enkele of unieke (digitale of analoge) adreskeuze. Ongeacht het feit of een partij al dan niet wordt vertegenwoordigd door een raadsman, kan die partij dan ook slechts één enkele adreskeuze doen. Ook meerdere partijen die gezamenlijk een verzoekschrift of een eerste processtuk indienen, doen daarin een enkele adreskeuze voor deze partijen samen. Wanneer meerdere procespartijen samen door een raadsman of advocaat worden vertegenwoordigd, doen deze procespartijen gezamenlijk een enkele adreskeuze.

De vereiste om in al deze gevallen een enkele adreskeuze op te geven, is ingegeven vanuit het streven naar procedurele rechtszekerheid. Indien immers verschillende betekenissen zouden plaatsvinden aan partijen die vervolgens een gezamenlijk processtuk indienen, kan dit bijvoorbeeld leiden tot discussies over het startpunt van de betrokken proceduretermijn en dus ook over de tijdigheid van het betrokken processtuk.

Naast de verplichting opgenomen in de tweede paragraaf van deze bepaling (zie hierna), moeten ook de overheidsinstanties in de zin van artikel 17/1, 1° van het decreet, in hun eerste processtuk een enkele (digitale) adreskeuze doen die zal gelden voor alle daaropvolgende proceshandelingen in dezelfde zaak.

Een adreskeuze bij een bepaalde persoon, vertegenwoordiger (raadsman of advocaat) of organisatie om bijvoorbeeld vervolgens toegang te verkrijgen tot het dossier op het digitaal platform, kan ook worden gedaan in een afzonderlijk document. Een dergelijk document wordt aanzien als een (eerste) processtuk aangezien de adreskeuze op dat ogenblik bindend wordt.

Op grond van artikel 17, §2, eerste lid, 3°, artikel 26/5, eerste lid, 3° en artikel 61, eerste lid, 3° iuncto artikel 17, §2, tweede en derde lid, artikel 26/5, tweede en derde lid, en artikel 61, tweede en derde lid van het Procedurebesluit is de adreskeuze in respectievelijk een verzoekschrift of een schriftelijke uiteenzetting een regulariseerbare vormvereiste. Een gebrekkige adreskeuze kan zich onder meer voordoen wanneer een procespartij geen uitdrukkelijke adreskeuze doet (geen of meerdere emailadressen worden doorgegeven door een digitale partij), wanneer een analoge partij opteert voor een digitale adreskeuze, of wanneer bij een analoge adreskeuze een postadres in het buitenland werd doorgegeven.

Wanneer geen regularisatiemogelijkheid van toepassing is (bijv. bij het indienen van de antwoordnota van de verwerende partij), dan zal het betrokken bestuursrechtscollège op grond van zijn inquisitoriale bevoegdheid, en daarbij de gegevens in de betrokken zaak indachtig, een ambtshalve adreskeuze maken.

De mogelijkheid tot regularisatie van de adreskeuze in bepaalde gevallen, doet evenwel niets af aan het feit dat het verplicht gebruik van de digitale procesvoering voor de procespartijen als bedoeld in artikel 17/1 van het DBRC-decreet op straffe van onontvankelijkheid is voorgeschreven. De decretaal voorgeschreven wijze van indiening van een processtuk moet bijgevolg los worden gezien van de adreskeuze die in het processtuk wordt gedaan.

Tot slot, geldt de gedane adreskeuze voor alle daaropvolgende proceshandelingen in dezelfde zaak. Wanneer er bijvoorbeeld een aanvullende vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt ingediend in het kader van een zaak waarin reeds een adreskeuze werd gedaan, dan zal de gedane adreskeuze ook voor de bijkomende vordering gelden.

Overeenkomstig de tweede paragraaf van het nieuwe artikel 7 van het Procedurebesluit bezorgen de overheidsinstanties die op grond van artikel 17/1, 1° van het decreet – op straffe van niet-ontvankelijkheid – verplicht zijn om gebruik te maken van het digitaal platform, een e-mailadres aan de Dienst van de Bestuursrechtscolleges dat zal gelden als contactpunt voor de eerste betekening in alle zaken waarin zij als partij worden geïdentificeerd of waarin zij als belanghebbenden kunnen worden bepaald. Op dat e-mailadres kunnen zij in dat geval meldingen vanuit het digitaal platform ontvangen.

Opdat zowel vanuit het perspectief van de overheidsinstantie als door de DBRC effectief aan de verplichting tot het gebruik van het platform kan worden voldaan, moet vanaf het ogenblik dat een beroep is ingesteld, doelmatig kunnen worden gecommuniceerd via het digitaal platform met de overheidsinstantie die als de verwerende partij of als belanghebbende werd geïdentificeerd in het betrokken beroep. Om de griffie van de DBRC daartoe in de mogelijkheid te stellen bij het betekenen van het (afschrift van het) verzoekschrift, is dus vereist dat een overheidsinstantie meteen via het platform op de hoogte kan worden gebracht van een ingediend beroep, het (afschrift van het) verzoekschrift kan ontvangen en wordt uitgenodigd om een antwoordnota of een schriftelijke uiteenzetting in te dienen met begeleidend e-mailbericht als notificatie vanuit het digitaal platform. Vandaar dat de overheidsinstanties, bedoeld in artikel 17/1, 1° (zoals de steden en gemeenten en de provincies) preventief (m.n. los van enige ingesteld beroep) een e-mailadres dienen te bezorgen aan de DBRC.

Het is in het belang van de betrokken overheidsinstantie dat het e-mailadres voldoet aan bepaalde vereisten opdat de notificaties vanuit het platform effectief ter kennis van de betrokken overheidsinstantie worden gebracht. Zo valt het aan te raden dat het e-mailadres een voldoende generiek karakter heeft (bijv. geen persoonlijk e-mailadres op naam van een personeelslid van de betrokken instantie) waartoe meerdere personen toegang hebben. Het is immers in het eigen belang van de betrokken overheidsinstanties dat zij tijdig als procespartij kunnen ageren in een dossier bij de Vlaamse bestuursrechtscolleges. Bovendien is het in dat verband aangewezen dat overheden tijdig een eventuele wijziging van hun elektronisch contactadres doorgeven. Indien er geen emailadres voorhanden is, zal een overheidsinstantie niet via het digitaal platform kunnen worden ingelicht over een nieuw beroep (want er kan geen notificatie via e-mail vanuit het digitaal platform worden gestuurd bij de 'ontvangst of plaatsing' van (afschrift van) het verzoekschrift in het digitaal platform).

Indien een overheidsinstantie na meerdere aanmaningen geen geldig e-mailadres heeft bezorgd aan de Dienst van de Bestuursrechtscolleges of indien een wijziging hiervan niet werd doorgegeven, dan zal het betrokken bestuursrechtcollege op grond van zijn inquisitoriale bevoegdheid eigenhandig

een e-mailadres van de betrokken overheidsinstantie selecteren dat zal gelden als eerste contactpunt in de zin van de tweede paragraaf van het nieuwe artikel 7 van het Procedurebesluit.

De voorgaande verplichting voor de betrokken overheidsinstanties doet evenwel niets af aan de eerste paragraaf van deze bepaling. Ook overheidsinstanties doen in hun eerste processtuk een uitdrukkelijke digitale adreskeuze die zal gelden voor alle daaropvolgende proceshandelingen in de desbetreffende zaak. De adreskeuze moet niet overeenstemmen met het e-mailadres dat zij doorgeven overeenkomstig artikel 7, §2. Overheidsinstanties kunnen in hun eerste processtuk een ander e-mailadres dan het generieke contactadres opgeven (bijv. dat van de dienst of ambtenaar die instaat voor de behandeling van het dossier) of door de digitale adreskeuze te doen bij de advocaat die de betrokken instantie zal vertegenwoordigen.

Tot slot, kan het e-mailadres dat een gemeente bezorgt in het kader van de voormelde verplichting ook dienstdoen als contactadres voor andere berichtgeving (waarvoor geen beveiligde zending vereist is), zoals bijvoorbeeld de berichtgeving aan het college van burgemeester en schepenen als bedoeld in artikel 91 van het Procedurebesluit.

De derde paragraaf geeft aan dat de griffier alle betekeningen rechtsgeldig volgens de gedane adreskeuze doet. Naargelang het geval kan de beveiligde zending die de griffie hanteert dan ook de vorm aannemen van een digitale zending via het digitaal platform wanneer de procespartij een digitale adreskeuze heeft gedaan, dan wel een analoge zending wanneer de partij ervoor kon opteren om een postadres in België op te geven.

De vierde paragraaf schrijft voor dat zowel een analoge als een digitale adreskeuze kan worden gewijzigd per afzonderlijke zaak. Daartoe moet de partij in kwestie een beveiligde zending bezorgen aan de griffier, met vermelding van het rolnummer van de zaak waarop de wijziging van adreskeuze betrekking heeft. Gelet op het tweede lid van artikel 17/1 van het DBRC-decreet kan een rechtsgeldige analoge adreskeuze tijdens de behandeling van de vorderingen in dezelfde zaak evenwel niet worden omgezet naar een digitale adreskeuze en omgekeerd.

De vijfde paragraaf verduidelijkt dat de term “zaak” in artikel 7 van het Procedurebesluit moet worden begrepen als de hoofdvordering en de eventuele aanvullende vorderingen.

Artikel 5 wijzigt artikel 8 van het Procedurebesluit.

Artikel 8 van het Procedurebesluit regelt de bezorging van processtukken door de partijen aan het betrokken bestuursrechtcollege.

In het bestaande artikel 8 van het Procedurebesluit wordt het tweede lid in de eerste paragraaf vervangen en wordt de bestaande vierde paragraaf gewijzigd.

Het uitgangspunt van de eerste paragraaf blijft dat de partijen die een verzoekschrift of ander processtuk bezorgen aan het betrokken bestuursrechtcollege gebruik moeten maken van een beveiligde zending in de zin van artikel 2, 8° van het DBRC-decreet. De beveiligde zending geeft een vaste datum aan de indiening.

Het nieuwe tweede lid van artikel 8, §1 schrijft voor dat de datum van de poststempel van de aangetekende brief of de datum van de digitale zending, zoals vastgesteld in het digitaal platform,

bewijskracht hebben voor de (tijdige) indiening van een processtuk. Om vast te stellen of een processtuk tijdig werd ingediend, moet aldus rekening worden gehouden met de poststempel van de ter post aangetekende brief waarmee het processtuk werd bezorgd, of de datum van de digitale zending die in het digitaal platform wordt vermeld. Indien de betekening van een processtuk plaatsvindt via afgifte tegen ontvangstbewijs, dan geldt de datum van het ontvangstbewijs als datum van de beveiligde zending (en dus de indiening van het processtuk). De concrete wijze van beveiligde zending die een partij aanwendt, zal verschillen naargelang de betrokken partij al dan niet gebruik maakt van de digitale procesvoering.

De vierde paragraaf van deze bepaling handelt over de inzage van het dossier.

Er wordt bevestigd dat de partijen en belanghebbenden tijdens de openingsuren het digitale dossier bij een Vlaams bestuursrechtcollege op de griffie kunnen inkijken. In het inzagelokaal op de griffie is een pc ter beschikking voor consultatie van de dossiers. De griffie verschaft via deze weg toegang tot het digitale dossier zoals het beschikbaar is op het digitaal platform. Naast inzage kunnen procespartijen desgewenst ook afschriften van het digitaal dossier verkrijgen overeenkomstig artikel 23.

Digitale partijen hebben daarnaast ook toegang tot de stukken die beschikbaar zijn via het digitaal platform, met uitzondering van de stukken die aan de terinzagelegging zijn onttrokken overeenkomstig §1, vijfde lid.

De analoog ingediende stukken die gemakkelijk converteerbaar zijn in elektronische documenten, worden door de griffie aan het dossier op het platform toegevoegd.

Het al dan niet toegang hebben tot de informatie en de beschikbare stukken op het platform, is een gevolg van de uitdrukkelijke keuze voor het digitaal procederen en leidt niet tot onevenredige beperking van de rechten van betrokkenen die op analoge wijze procederen. Voor een partij die op analoge wijze procedeert, blijft de situatie immers identiek aan de wijze waarop partijen momenteel inzage in het dossier kunnen verkrijgen.

Artikel 6 vervangt artikel 8/1 van het Procedurebesluit.

Artikel 2, 11° van het DBRC-decreet stelt dat de Dienst van de Bestuursrechtcolleges een digitaal platform ter beschikking stelt voor de digitale procesvoering voor de Vlaamse bestuursrechtcolleges.

Deze bepaling regelt een aantal algemene aspecten van de werking, het gebruik en de toegang tot het platform voor de digitale procesvoering. De volledige procesvoering kan via dit platform plaatsvinden (tweerichtingsverkeer). Overeenkomstig artikel 17/1 van het DBRC-decreet is het gebruik van het digitaal platform verplicht voor bepaalde procespartijen.

§1

Het eerste lid van artikel 8/1, §1 van het Procedurebesluit geeft aan dat de digitale procesvoering plaatsvindt via digitale zendingen op het digitaal platform. Het begrip digitale zending wordt in artikel 1, 18° van het Procedurebesluit omschreven als, enerzijds, een betekening door de griffie aan de partijen via het digitaal platform of, anderzijds, een digitale neerlegging door de partijen op het

digitaal platform. Overeenkomstig artikel 2, 8°, b) van het decreet vormt een digitale zending één van de betekeningwijzen die worden beschouwd als een beveiligde zending in de zin van het DBRC-decreet en het Procedurebesluit. De digitale zendingen voldoen in die gevallen dan ook aan de voormelde ontvankelijkheidsvereisten die gelden voor de procespartijen en de griffie. Het digitaal platform garandeert ook de vaste datum van deze zendingen. Het digitaal platform kan echter worden gebruikt voor alle communicatie tussen een procespartij en de griffie ongeacht of daarvoor al dan niet een beveiligde zending wordt vereist.

Een betekening via een digitale zending op het digitaal platform komt neer op de publicatie van één of meerdere documenten of acties op het digitaal platform, samen met een begeleidend schrijven van de griffie dat ook op het digitaal platform wordt geplaatst. Op hetzelfde ogenblik wordt vanuit het digitaal platform een e-mailbericht verzonden naar het e-mailadres dat geldt als unieke digitale adreskeuze van een procespartij in de zin van artikel 7, §1 van het Procedurebesluit. Dat e-mailbericht vormt een notificatie van het bericht op het digitaal platform. Het e-mailbericht verwijst naar het bericht en de publicatie op het digitaal platform en bevat zelf geen bijlagen.

Een digitale zending kan daarnaast ook een handeling of elektronische neerlegging van documenten door een procespartij op het digitaal platform betreffen. Het kan zowel gaan om de neerlegging van documenten op het digitaal platform in het kader van de rechtspleging voor een Vlaams bestuursrechtcollege of het uitvoeren van bepaalde acties, zoals bijvoorbeeld het betalen van rolrecht, op het digitaal platform in het kader van de rechtspleging.

Daarnaast zal het digitaal platform voorzien in een algemene pagina die steeds de mogelijkheid biedt om niet alleen verzoekschriften maar ook andere processtukken neer te leggen, los van een concreet dossier of van een bepaalde actie in een dossier.

De Dienst van de Bestuursrechtcolleges publiceert op zijn website een klant- en gebruiksvriendelijke handleiding voor het concrete gebruik van het digitaal platform.

§2

Deze paragraaf regelt de toegang van de procespartijen tot de zaak op het digitaal platform. Deze bepaling houdt nauw verband met de digitale adreskeuze uit het nieuwe artikel 7, §1 van het Procedurebesluit.

Het eerste lid van de tweede paragraaf benadrukt dat enkel partijen die gebruik maken van de digitale procesvoering en die daartoe een unieke digitale adreskeuze hebben gedaan, toegang verkrijgen tot de zaak op het digitaal platform. Het gebruik van en de toegang tot het digitaal platform impliceert een digitale adreskeuze en omgekeerd.

Enkele voorbeelden: een procespartij die verplicht gebruik moet maken van het digitaal platform zal een digitale adreskeuze moeten doen in het eerst ingediende processtuk. Een partij die vrijwillig gebruik maakt van het digitaal platform, doet ook een digitale adreskeuze in het eerste processtuk. Deze partijen hebben vervolgens toegang tot de betrokken zaak op het digitaal platform.

Het tweede lid van de tweede paragraaf verduidelijkt dat de enkele digitale adreskeuze van een procespartij, eveneens doorslaggevend is en in beginsel beperkend werkt voor de toegang tot een zaak op het platform. Naargelang waar de digitale adreskeuze wordt gedaan, verkrijgt ofwel de

procespartij, één van de procespartijen die gezamenlijk een verzoekschrift of processtuk indienen, ofwel de vertegenwoordiger toegang tot de zaak op het digitaal platform.

De toegang tot een zaak op het digitaal platform wordt met andere woorden beperkt tot ofwel (één van) de digitale partijen zelf, ofwel de vertegenwoordiger (raadsman/advocaat) indien deze wenst op te treden namens de betrokken procespartij met een digitale adreskeuze. Zo zal bijv. het Departement Omgeving een dossier zelf niet kunnen raadplegen op het platform wanneer het departement ervoor heeft gekozen om een (digitale) adreskeuze bij een raadsman te doen. Enkel de vertegenwoordigende raadsman heeft in dat geval toegang en kan acties doorvoeren op het digitaal platform.

Een advocaat of raadsman die als vertegenwoordiger van een partij toegang tot het digitaal platform wenst te verkrijgen, zal namens deze partij, overeenkomstig artikel 7, §1, dan ook een uitdrukkelijke digitale adreskeuze moeten doen. Dat kan zowel bij het neerleggen van een processtuk als in een afzonderlijk document.

Voor rechtspersonen, overheidsinstanties en advocaten die toegang tot het digitaal platform hebben, is intern toegangsbeheer mogelijk. De toegang tot het platform is in deze gevallen niet noodzakelijk beperkt tot een unieke persoonsgebonden toegang maar er kan automatisch (via de advocatenkaart) een ruimere toegang gelden of er kunnen de nodige rechten worden toegekend binnen de betrokken organisatie of kantoor. Voor de advocaat die een procespartij vertegenwoordigt en die zich verifieert met de advocatenkaart (zie §3), wordt de toegang tot een dossier op het digitaal platform bijvoorbeeld op kantoonniveau verleend. Daardoor kunnen bij het kantoor ook de collega-advocaten en de advocaat-stagiairs zo nodig toegang nemen tot het dossier op het platform. Hoewel zij geen automatische toegang hebben via de koppeling met de advocatenkaart, kunnen de (administratieve) medewerkers van een advocaat ook toegang verkrijgen tot een dossier via de koppeling met de elektronische identiteitskaart en voor zover de betrokken advocaat die toegangsrechten heeft toegestaan. Binnen rechtspersonen en overheidsinstanties die als digitale partij optreden bij de Vlaamse bestuursrechtscolleges, kunnen de personeelsleden en medewerkers die het dossier behandelen, ook toegang nemen tot het dossier op het platform voor zover zij inloggen namens hun organisatie via de elektronische identiteitskaart en zij via het interne toegangsbeheer rechten hebben gekregen op het digitaal platform van de DBRC. De praktische en technische uitwerking van en toelichting bij het interne toegangsbeheer en de toegangsmogelijkheden worden in de handleiding voor het gebruik van het digitaal platform opgenomen.

Het is van belang dat het interne toegangsbeheer AVG-conform verloopt. De verantwoordelijkheid hiervoor ligt bij de rechtspersonen, overheidsinstanties en advocaten die gebruik maken van het platform en die in dat kader instaan voor hun eigen intern toegangsbeheer.

Het derde lid van deze paragraaf schrijft voor dat de belanghebbenden aan wie een afschrift van het verzoekschrift wordt betekend, en de personen, vermeld in artikel 25/4, eerste lid, 2°, tijdelijk toegang kunnen hebben tot het platform. Die toegang gaat in vanaf de betekening van een afschrift van het verzoekschrift en blijft gelden gedurende de periode dat zij kunnen beslissen om al dan niet tussen te komen in een zaak of een vordering. Indien ze gebruik maken van het digitaal platform voor het indienen van hun eerste processtuk tot tussenkomst dan behouden ze de toegang tot het platform. Indien zij geen gebruik maken van het digitaal platform voor het indienen van hun eerste processtuk (voor zover ze niet decretaal verplicht zijn om gebruik te maken van het platform), verliezen zij de toegang tot het platform en bijgevolg ook de mogelijkheid om kennis te nemen van de documenten in het platform na afloop van de termijn tot tussenkomst. Niettemin ontvangen zij

alle processtukken voortaan via analoge zendingen en kunnen zij het dossier van de rechtspleging steeds inkijken ter griffie overeenkomstig artikel 8, §4 van het Procedurebesluit.

Op basis van het vierde lid van deze paragraaf geldt hetzelfde voor de tussenkomende partij van rechtswege (vergunninghouder) in de procedure bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen (zie art. 20, lid 3, DBRC-decreet). Deze partij wordt automatisch betrokken in de procedure en heeft tijdelijk toegang tot het digitaal platform alvorens zij een schriftelijke uiteenzetting indient. Daarbij komt dat zij, ook wanneer geen processtuk werd ingediend, als van rechtswege tussenkomende partij, betrokken blijft in de procedure. In dat geval zal ze alle betekeningen tijdens de verdere procedure blijven ontvangen via analoge zendingen. Dit laatste geldt niet voor overheidsinstanties, vermeld in artikel 17/1, 1^o van het decreet, die als tussenkomende partij van rechtswege zijn aangeduid maar geen schriftelijke uiteenzetting indienen. Zij zijn decretaal hoe dan ook verplicht zijn om gebruik te maken van het digitaal platform en blijven om die reden als een digitale partij betrokken in de procedure via digitale zendingen.

§3.

Degene die toegang wenst te verkrijgen tot het digitaal platform moet zich op een betrouwbare wijze authenticeren via de authenticatiewijzen opgesomd in deze bepaling.

Er wordt bijkomend voorzien in een delegatie aan de minister om in het licht van digitale evoluties bijkomende wijzen van authenticatie toe te voegen via een ministerieel besluit. De minister kan enkel bijkomende authenticatiewijzen voorzien, zonder de procedure op zich te wijzigen.

Om gebruik te kunnen maken van het digitaal platform moet een gebruiker in essentie beschikken over een computer, een toegang tot het internet en de benodigdheden om zich te authenticeren. Voor wat betreft de elektronische identiteitskaart, betekent dat dus bijvoorbeeld een kaartlezer voor identiteitskaarten.

De concrete werkwijze van de authenticatie zal worden opgenomen in de handleiding voor het gebruik van het digitaal platform die op de website van de Dienst van de Bestuursrechtscolleges zal worden gepubliceerd.

§4

Als gebruikers documenten door middel van een digitale zending neerleggen, volgen ze de aanduidingen en vullen ze de daartoe bestemde velden op het digitaal platform in.

§5

Deze paragraaf vermeldt een aantal technische vereisten waaraan de documenten die via het digitaal platform worden verzonden, moeten voldoen. Eventuele bijkomende technische vereisten en richtlijnen voor het opladen van bestanden (bijv. documentvolume en bestandtypes) zullen worden opgenomen in de handleiding voor het gebruik van het digitaal platform die op de website van de Dienst van de Bestuursrechtscolleges zal worden gepubliceerd.

§6

De verzoekschriften en processtukken die worden ingediend via het digitaal platform, worden digitaal ondertekend. De digitale ondertekening gebeurt met een “gekwalificeerde elektronische handtekening”, zoals gedefinieerd in artikel 3, eerste lid, 12^o van verordening (EU) Nr. 910/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 23 juli 2014 betreffende elektronische identificatie en

vertrouwensdiensten voor elektronische transacties in de interne markt en tot intrekking van Richtlijn 1999/93/EG. Wanneer een processtuk door meer dan één persoon moet worden ondertekend, bijvoorbeeld een stuk neergelegd door een gemeente, dat door de burgemeester en de gemeentesecretaris moet worden ondertekend, moeten al die personen hun elektronische handtekening aanbrengen. In de huidige stand van de technologie kan met behulp van verscheidene ruim verbreide programma's een elektronische handtekening worden aangebracht op een processtuk. Alle brieven die door de griffier worden betekend via het digitaal platform, zijn voorzien van een geavanceerd elektronisch zegel.

§7

De zevende paragraaf van het nieuwe artikel 8/1 Procedurebesluit bepaalt dat een document dat via het digitaal platform wordt neergelegd, betekend of opgeladen in het kader van de rechtspleging, wordt geacht de originele versie van dat stuk te zijn. Dit geldt niet alleen voor de processtukken en overtuigingsstukken maar ook voor de documenten die door de griffie worden betekend of opgeladen via het digitaal platform.

Overeenkomstig artikel II.25 van het Bestuursdecreet, dat ook geldt voor de Vlaamse administratieve rechtscolleges, kunnen de analoge (bestuurs)documenten die worden opgemaakt of ontvangen bij de toepassing van wettelijke of reglementaire bepalingen, worden vervangen door elektronische kopieën. Op basis van deze decretale grondslag wordt voorzien in een substitutie van de analoge documenten die door de procespartijen zijn bezorgd via een analoge zending in het kader van de rechtspleging (m.n. processtukken en overtuigingsstukken die via een aangetekend schrijven of via een afgifte tegen ontvangstbewijs werden ingediend) evenals van de analoge interne documenten die door de griffie of het betrokken bestuursrechtcollege worden opgemaakt in het kader van de rechtspleging (bijv. een proces-verbaal van de zitting). Enkel deze elektronische kopieën zullen voortaan worden bijgehouden en gearchiveerd, waardoor er geen papieren dossiers meer zullen worden gearchiveerd.

Deze elektronische kopieën (gedigitaliseerde analoge processtukken en documenten van de rechtspleging) worden opgeladen in het digitaal platform en maken deel uit van het digitale dossier.

De Vlaamse bestuursrechtscolleges leggen een werkwijze voor de vervanging van de analoge documenten (substitutieprocedure) schriftelijk vast en nemen in dit verband de nodige maatregelen in overeenstemming met artikel II.25 van het Bestuursdecreet en het besluit van de Vlaamse Regering van 21 mei 2021 tot regeling van de vervanging van analoge bestuursdocumenten door elektronische kopieën.

Afgezien van deze bepaling, zullen analoge procespartijen nog steeds betekeningen via analoge zending ontvangen van de griffie waarin een afschrift wordt bezorgd van het (digitale of gedigitaliseerde) processtuk.

§8

De laatste paragraaf van het nieuwe artikel 8/1 van het Procedurebesluit voorziet, in eerste instantie, in een regeling wanneer zich uitzonderlijk een onbeschikbaarheid van het digitaal platform voordoet waardoor het neerleggen van documenten door middel van een digitale zending via het digitaal platform tijdelijk onmogelijk is. Dat kan bijvoorbeeld het gevolg zijn van kleinere systeemfouten of korte technische storingen of pannes van het digitaal platform zelf of de omliggende infrastructuur. In dat geval wordt een foutmelding getoond aan de gebruiker die kan worden afgedrukt.

Wanneer een dergelijke onbeschikbaarheid zich voor een gebruiker voordoet op een vervalldag van een termijn, dan is de algemene overmachtsleer onverkort van toepassing. De foutmelding geldt als bewijs van de onbeschikbaarheid van het platform en kan door een procespartij of een belanghebbende worden ingeroepen voor het betrokken bestuursrechtscollege als begin van bewijs van de overmachtssituatie op de vervalldag van de termijn.

Zo valt bijvoorbeeld niet uit te sluiten dat de onbeschikbaarheid van de applicatie zich weliswaar op de vervalldag van de termijn voordoet, maar dat deze zich louter afspeelt tussen 11.00 u. en 11.15u. 's ochtends. In dergelijk geval zal overmacht niet zonder meer zijn aangetoond op basis van de loutere uitprint van de onbeschikbaarheid. Niets verhindert een diligente partij in principe om later die dag alsnog tot de digitale neerlegging over te gaan. De overmachtssituatie moet in concreto worden aangetoond. Zo zal de repetitieve aard van de onbeschikbaarheid op de vervalldag of het tijdstip van de foutmelding(en), hierin een belangrijke rol spelen.

De overmachtsleer geldt evenwel niet per definitie voor elk probleem bij het digitaal neerleggen. Bepaalde technische moeilijkheden zijn immers eenvoudig zelf te verhelpen op grond van de duidelijke foutmelding in deze zin (bijv. te groot bestand, foutieve naam, ...).

De Dienst van de Bestuursrechtscolleges houdt een logboek bij van de tijdstippen waarop het digitaal platform in zijn geheel onbeschikbaar was. Dat logboek is beschikbaar via de website van de DBRC. Bij een volledige onbeschikbaarheid kan het digitaal platform immers zelfs geen foutmeldingen verzenden (zoals bijv. serverproblemen).

Ingeval van een langdurige en volledige onbeschikbaarheid van het digitaal platform (bijv. bij een uitval die zich uitstrekt over meerdere volledige dagen of bij een cyberaanval) zal het aan de Vlaamse Regering toekomen om zo nodig stappen te zetten. Artikel 17, tweede lid, van het DBRC-decreet kent aan de Vlaamse Regering de opdracht toe om in een dergelijk geval de tijdelijke vereisten voor de rechtmatige indiening van processtukken uit te werken en daarbij zo nodig de beroeps- en proceduretermijnen op te schorten of te verlengen.

Artikel 7 wijzigt artikel 9 van het Procedurebesluit.

De mogelijkheid om via fax te communiceren is in de praktijk in onbruik geraakt en wordt om die reden geschrapt.

Artikel 8 wijzigt artikel 15 van het Procedurebesluit.

Artikel 15 van het Procedurebesluit somt de gegevens op die het verzoekschrift moet bevatten. Deze gegevens wijzigen niet fundamenteel. Wel vervangt het begrip adreskeuze de voormalige woonplaatskeuze, en is niet langer vereist dat de verzoekende partij het adres van de verwerende partij bezorgt.

Om het onderscheid tussen de adreskeuze enerzijds en de adres- en contactgegevens van de verzoekende partij (woonplaats of zetel, telefoonnummer en e-mailadres) anderzijds te benadrukken, wordt de opsomming uit 1° opgesplitst in 1°, 1°/1 en 1°/2.

Het begrip adreskeuze vervangt de voormalige woonplaatskeuze. Voor digitale partijen geldt een e-mailadres als digitale adreskeuze. Deze partijen moeten het e-mailadres waarop ze digitale adreskeuze

hebben gedaan of doen, opnemen in hun verzoekschrift. Analoge partijen moeten hun analoge adreskeuze op een postadres in België opnemen in hun verzoekschrift.

Daarnaast moeten verzoekers hun woonplaats of zetel, en, als ze hierover beschikken, een telefoonnummer en een e-mailadres bezorgen. De gegevens als bedoeld in 1°/2 staan volledig los van de adreskeuze die wordt gedaan overeenkomstig artikel 1, 17° en artikel 7. Een analoge partij die adreskeuze heeft gedaan op een postadres in België, moet in haar verzoekschrift een e-mailadres vermelden als ze hierover beschikt, zonder dat dit een impact heeft op haar adreskeuze. Een analoge partij dient ook haar woonplaats of zetel te vermelden, wat opnieuw geen impact heeft op haar adreskeuze overeenkomstig artikel 1, 17° en artikel 7. Een digitale partij die adreskeuze heeft gedaan op een e-mailadres, dient haar woonplaats of zetel te vermelden, wat logischerwijze losstaat van haar adreskeuze. Een digitale partij dient geen e-mailadres als bedoeld in 1°/2 te bezorgen, als zij reeds het e-mailadres waarop zij haar adreskeuze heeft gedaan, heeft vermeld.

Het is niet langer vereist dat de verzoekende partij het adres van de verwerende partij bezorgt. Dit gegeven zal in principe immers reeds beschikbaar zijn.

Tot slot wordt een lid toegevoegd aan artikel 15 van het Procedurebesluit dat ten aanzien van rechtspersonen vereist dat zij in hun verzoekschrift melding maken van een nummer dat toelaat hen uniek te identificeren. Het kan in voorkomend geval gaan om het ondernemingsnummer uit de Kruispuntbank van Ondernemingen, de OVO-code of het onderwijsinstellingsnummer.

Artikel 9 wijzigt artikel 17 van het Procedurebesluit.

Elk beroep wordt ingeschreven in het dossieropvolgingssysteem van de Dienst van de Bestuursrechtscolleges. Bij de ontvangst van het verzoekschrift wordt onderzocht of het verzoekschrift vormelijk in orde is en of de vereiste stukken zijn bijgevoegd.

Er wordt niet langer gewerkt met op de griffie bijgehouden voorlopige en definitieve registers. Het systeem waarbij een verzoekschrift in bepaalde gevallen wordt geacht niet te zijn ingediend, maar er onder bepaalde voorwaarden een regularisatiemogelijkheid geldt, wordt wel behouden.

Wordt het verzoekschrift niet, onvolledig of laattijdig geregulariseerd, dan wordt het verzoekschrift geacht niet te zijn ingediend en komt het niet in aanmerking voor behandeling.

De situatie dat het verzoekschrift geen adreskeuze overeenkomstig artikel 7, §1 bevat (bv. omdat geen adreskeuze is gedaan, omdat niet één unieke adreskeuze werd gedaan of omdat een analoge adreskeuze in het buitenland werd gedaan), leidt ertoe dat het verzoekschrift wordt geacht niet te zijn ingediend. Hiervoor geldt wel een regularisatiemogelijkheid. De verplichting tot het gebruik maken van het digitaal platform is daarentegen voorgeschreven op straffe van onontvankelijkheid overeenkomstig artikel 17/1 van het decreet en is bijgevolg niet regulariseerbaar.

Overeenkomstig artikel 1, 17° van het besluit hoeft een digitale adreskeuze niet als zozeer “in België” te zijn (het gaat immers om een e-mailadres), maar moet een analoge adreskeuze wel nog steeds op een postadres in België worden gedaan.

Artikel 10 wijzigt artikel 20 van het Procedurebesluit.

Bij de regularisatie van het rolrecht overeenkomstig artikel 21, § 5, eerste lid en artikel 31/1, § 4, eerste lid van het DBRC-decreet, of het aanschrijven van de belanghebbenden overeenkomstig artikel 26/3, eerste en tweede lid, en artikel 59/3, eerste en tweede lid, van het Procedurebesluit, brengt de griffier de partij of belanghebbende op de hoogte van de gegevens van het fonds.

De richtlijnen voor de mededelingen die dienen te worden gebruikt voor de betaling, worden opgenomen in de handleiding voor het gebruik van het digitaal platform die op de website van de Dienst van de Bestuursrechtscolleges zal worden gepubliceerd.

De verwijzing naar artikel 21 van het DBRC-decreet, wat gewijzigd werd door het Digitaliseringsdecreet, wordt aangepast.

Er kan ook via het digitaal platform worden betaald, maar dit is niet verplicht.

Artikel 11 wijzigt artikel 20/2 van het Procedurebesluit.

Er kan ook via het digitaal platform worden betaald, maar dit is niet verplicht.

Artikel 12 vervangt artikel 26/2 van het Procedurebesluit.

De griffier roept de partijen op per brief. Dit is een maatregel die een administratieve vereenvoudiging doorvoert en de efficiëntie verhoogt. De voorzitter of de door hem aangewezen bestuursrechter zal wel nog steeds bij beschikking vaststellen dat het beroep op het eerste gezicht alleen korte debatten vereist.

Het bepalen van de termijn waarbinnen ter griffie inzage kan worden genomen van het administratief dossier en de overtuigingsstukken blijkt in de praktijk weinig meerwaarde te hebben. In de plaats daarvan wordt in artikel 8, §4, eerste lid van het Procedurebesluit bepaald dat het dossier tijdens de openingsuren op de griffie kan worden ingekeken.

De notatermijn wordt vastgelegd op dertig dagen. Dit bevestigt de bestaande praktijk om steeds een termijn van dertig dagen te verlenen.

De griffier zal de nota's aan de partijen betekenen.

Overeenkomstig artikel 16, vierde lid, van het DBRC-decreet wordt een zaak in principe niet op zitting behandeld.

Partijen zullen door de griffie in de mogelijkheid worden gesteld om een zitting te verzoeken (tenzij de voorzitter van het College of de door hem aangewezen bestuursrechter zelf al zou beslist hebben om een zitting te organiseren). Daartoe krijgen partijen een termijn van zeven dagen.

De partijen of hun advocaten kunnen zonder enige motivering gebruik maken van deze mogelijkheid om een zitting te verzoeken. Het aanwenden ervan binnen de vooropgestelde termijn van zeven dagen, leidt ertoe dat een zitting zal worden georganiseerd. In de berichtgeving van de griffie zal worden aangegeven wat de gevolgen van de kennisgeving zijn en zal ook worden benadrukt dat het de partijen vrijstaat om gebruik te maken van deze mogelijkheid.

Indien geen van de partijen heeft verzocht om een zitting, en de voorzitter of de aangewezen bestuursrechter evenmin heeft beslist dat een zitting wordt georganiseerd, zal de zaak in beraad worden genomen op een vooraf bepaalde datum. De griffier zal de partijen op de hoogte brengen van deze datum. De griffier deelt ook de samenstelling van de bevoegde kamer mee.

Indien één van de partijen, of de voorzitter of de aangewezen bestuursrechter, om een zitting heeft verzocht, zal een zitting worden georganiseerd. Indien een zaak op een zitting wordt behandeld, zal de griffie de zittingsdatum aan de partijen meedelen. De griffier deelt ook de samenstelling van de bevoegde kamer mee.

De oproepingstermijn bedraagt tien dagen. Vóór de oproeping zullen de partijen reeds over de nota's van de andere partijen beschikken, waardoor ze voldoende tijd zullen hebben om kennis te nemen van deze nota's. Een oproepingstermijn van tien dagen kadert in het nastreven van een snelle behandeling.

Artikel 13 wijzigd artikel 26/4 van het Procedurebesluit.

Dit artikel somt de gegevens op die de schriftelijke uiteenzetting moet bevatten. Deze gegevens wijzigen niet fundamenteel. Wel vervangt het begrip adreskeuze de voormalige woonplaatskeuze.

Om het onderscheid tussen de adreskeuze enerzijds en de adres- en contactgegevens van de tussenkomende partij (woonplaats of zetel, telefoonnummer en e-mailadres) anderzijds te benadrukken, wordt de opsomming uit 2° opgesplitst in 2°, 2°/1 en 2°/2. Hiervoor wordt verwezen naar de toelichting bij artikel 8 van dit besluit.

Tot slot wordt een nieuw derde lid ingevoegd in artikel 26/4 van het Procedurebesluit dat ten aanzien van rechtspersonen vereist dat zij in hun schriftelijke uiteenzetting melding maken van een nummer dat toelaat hen uniek te identificeren. Het kan in voorkomend geval gaan om het ondernemingsnummer uit de Kruispuntbank van Ondernemingen, de OVO-code of het onderwijsinstellingsnummer.

Artikel 14 wijzigd artikel 26/5 van het Procedurebesluit.

Het systeem waarbij een schriftelijke uiteenzetting in bepaalde gevallen wordt geacht niet te zijn ingediend, maar er onder bepaalde voorwaarden een regularisatiemogelijkheid geldt, wordt behouden, maar met het oog op de uniformiteit geherformuleerd naar analogie met de bepaling die van toepassing is op de registratie en regularisatie van een verzoekschrift (artikel 17 Procedurebesluit, zoals gewijzigd door artikel 9 van dit besluit).

Artikel 15 wijzigd artikel 26/6 van het Procedurebesluit.

Het begrip antwoordnota vervangt het begrip nota met opmerkingen over de gevorderde schorsing.

Artikel 16 wijzigd artikel 26/8 van het Procedurebesluit.

Het bepalen van de termijn waarbinnen ter griffie inzage kan worden genomen van het administratief dossier en de overtuigingsstukken door de kamervoorzitter blijkt in de praktijk weinig meerwaarde

te hebben. In de plaats daarvan wordt in artikel 8, §4, eerste lid van het Procedurebesluit bepaald dat het dossier tijdens de openingsuren op de griffie kan worden ingekeken.

De griffier roept de partijen op per brief. Dit is een maatregel die een administratieve vereenvoudiging doorvoert en de efficiëntie verhoogt.

Het begrip antwoordnota vervangt het begrip nota met opmerkingen over de gevorderde schorsing.

Voor het overige verandert de behandeling van vorderingen tot schorsing bij hoogdringendheid niet.

Artikel 17 wijzigd artikel 26/9 van het Procedurebesluit.

Bij het indienen van een vordering tot schorsing bij UDN, is het voor de verzoekende partij mogelijk om in zeer dringende gevallen het UDN-verzoekschrift alvast te bezorgen via e-mail. Verzoekers die van oordeel zijn dat hun verzoekschrift zodanig spoedeisend is dat het een onmiddellijke reactie vereist, dienen eveneens telefonisch contact op te nemen met de griffie. Een inhoudelijk gelijkaardige regeling was vervat in het voormalige artikel 8, §1, tweede lid, van het Procedurebesluit. Deze regeling wordt nu opgenomen bij de bepalingen die handelen over de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid (UDN). Artikel 8, §1, eerste lid, Procedurebesluit blijft uiteraard onverkort gelden in de schorsingsprocedures bij UDN.

Voor analoge procespartijen is het aangewezen om gebruik te maken van deze mogelijkheid. Op die manier is de griffie meteen op de hoogte van de ingediende vordering bij UDN en kunnen onmiddellijk de nodige interne stappen worden ondernomen om de procedure op te starten. Los van het voorgaande, blijft de indiening van het verzoekschrift via beveiligde zending evenwel onverkort op straffe van onontvankelijkheid voorgeschreven (zoals vereist overeenkomstig art. 8, §1, eerste lid, van het Procedurebesluit).

Ook digitale partijen kunnen, naast de indiening via digitale zending in het digitaal platform, nog steeds het verzoekschrift tot schorsing bij UDN bezorgen via het voorgeschreven e-mailadres. Dat is evenwel niet vereist indien zij bij het indienen via het digitaal platform in het platform uitdrukkelijk aanduiden dat het om een UDN-vordering gaat. In dat laatste geval wordt immers de UDN-mailbox van de griffie hoe dan ook geattendeerd en kunnen er intern stappen worden ondernomen om de procedure op te starten. Indien een digitale partij van oordeel is dat haar verzoekschrift zodanig spoedeisend is dat het een onmiddellijke reactie vereist, dient deze wel telefonisch contact op te nemen met de griffier van wacht.

Artikel 18 wijzigd artikel 26/10 van het Procedurebesluit.

Het bepalen van de termijn waarbinnen ter griffie inzage kan worden genomen van het administratief dossier en de overtuigingsstukken door de kamervoorzitter blijkt in de praktijk weinig meerwaarde te hebben. In de plaats daarvan wordt in artikel 8, §4, eerste lid van het Procedurebesluit bepaald dat het dossier tijdens de openingsuren op de griffie kan worden ingekeken.

Het begrip antwoordnota vervangt het begrip nota met opmerkingen over de gevorderde schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

De verweerder kan een antwoordnota indienen, wat overeenkomstig artikel 8, §1, eerste lid, dient te gebeuren via beveiligde zending (concreet zal dit via het digitaal platform zijn overeenkomstig de bepalingen van het decreet en dit besluit). Daarnaast moet de verweerder de nota bezorgen aan de andere partijen. Het bezorgen van deze nota aan de overige partijen gebeurt via het meest gereede communicatiemiddel. Dit kan niet via het digitaal platform, wat niet bedoeld is als communicatiemiddel tussen de partijen onderling.

Artikel 19 wijzigt artikel 26/11 van het Procedurebesluit.

Het bepalen van de termijn waarbinnen ter griffie inzage kan worden genomen van het administratief dossier en de overtuigingsstukken door de kamervoorzitter blijkt in de praktijk weinig meerwaarde te hebben. In de plaats daarvan wordt in artikel 8, §4, eerste lid van het Procedurebesluit bepaald dat het dossier tijdens de openingsuren op de griffie kan worden ingekeken.

Het begrip antwoordnota vervangt het begrip nota met opmerkingen over de gevorderde schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

De verweerder kan een antwoordnota indienen, wat overeenkomstig artikel 8, §1, eerste lid, dient te gebeuren via beveiligde zending (concreet zal dit via het digitaal platform zijn overeenkomstig de bepalingen van het decreet en dit besluit). Daarnaast moet de verweerder de nota bezorgen aan de andere partijen. Het bezorgen van deze nota aan de overige partijen gebeurt via het meest gereede communicatiemiddel. Dit kan niet via het digitaal platform, wat niet bedoeld is als communicatiemiddel tussen de partijen onderling.

Artikel 20 wijzigt artikel 26/14 van het Procedurebesluit.

De arresten vermelden niet langer de adreskeuze (voormalige woonplaatskeuze) van de partijen. Hiertoe bestaat geen noodzaak.

Artikel 21 wijzigt artikel 26/19 van het Procedurebesluit.

De griffier roept de partijen op per brief. Dit is een maatregel die een administratieve vereenvoudiging doorvoert en de efficiëntie verhoogt.

Artikel 22 wijzigt artikel 26/20 van het Procedurebesluit.

De griffier roept de partijen op per brief. Dit is een maatregel die een administratieve vereenvoudiging doorvoert en de efficiëntie verhoogt.

Artikel 23 wijzigt artikel 26/21 van het Procedurebesluit.

Dit artikel somt de gegevens op die het verzoekschrift moet bevatten. Deze gegevens wijzigen niet fundamenteel. Wel vervangt het begrip adreskeuze de voormalige woonplaatskeuze.

Om het onderscheid tussen de adreskeuze enerzijds en de adres- en contactgegevens van de verzoekende partij (woonplaats of zetel, telefoonnummer en e-mailadres) anderzijds te benadrukken, wordt de opsomming uit 2° opgesplitst in 2°, 2°/1 en 2°/2. Hiervoor wordt verwezen naar de toelichting bij artikel 8 van dit besluit.

De griffier roept de partijen op per brief. Dit is een maatregel die een administratieve vereenvoudiging doorvoert en de efficiëntie verhoogt.

Het bepalen van de termijn waarbinnen ter griffie inzage kan worden genomen van het administratief dossier en de overtuigingsstukken door de kamervoorzitter blijkt in de praktijk weinig meerwaarde te hebben. In de plaats daarvan wordt in artikel 8, §4, eerste lid van het Procedurebesluit bepaald dat het dossier tijdens de openingsuren op de griffie kan worden ingekeken.

De notatermijn wordt vastgelegd in het Procedurebesluit. Hiervoor wordt vijftien dagen verleend.

De griffier zal de nota's betekenen aan de partijen.

Artikel 24 wijzigt het opschrift van van deel 2, hoofdstuk 2, afdeling 2, onderafdeling 1, sectie 2.

Het begrip 'laatste nota' vervangt de begrippen 'wederantwoordnota' of 'toelichtende nota'.

Artikel 25 wijzigt artikel 29 van het Procedurebesluit.

Het begrip 'laatste nota' vervangt de begrippen 'wederantwoordnota' of 'toelichtende nota'.

Artikel 26 wijzigt artikel 30 van het Procedurebesluit.

Het begrip 'laatste nota' vervangt de begrippen 'wederantwoordnota' of 'toelichtende nota'.

Artikel 27 wijzigt artikel 37 van het Procedurebesluit.

De mogelijkheid om via fax te communiceren is in de praktijk in onbruik geraakt en wordt om die reden geschrapt.

Artikel 28 vervangt artikel 41 van het Procedurebesluit.

Overeenkomstig artikel 16, vierde lid, van het DBRC-decreet wordt een zaak in principe niet op zitting behandeld.

Partijen zullen door de griffie in de mogelijkheid worden gesteld om een zitting te verzoeken (tenzij de kamervoorzitter zelf al zou beslist hebben om een zitting te organiseren). Daartoe krijgen partijen een termijn van zeven dagen.

De partijen of hun advocaten kunnen zonder enige motivering gebruik maken van deze mogelijkheid om een zitting te verzoeken. Het aanwenden ervan binnen de vooropgestelde termijn van zeven dagen, leidt ertoe dat een zitting zal worden georganiseerd. In de berichtgeving van de griffie zal worden aangegeven wat de gevolgen van de kennisgeving zijn en zal ook worden benadrukt dat het de partijen vrijstaat om gebruik te maken van deze mogelijkheid.

Indien geen van de partijen heeft verzocht om een zitting, en de kamervoorzitter evenmin heeft beslist dat een zitting wordt georganiseerd, zal de zaak in beraad worden genomen op een vooraf bepaalde

datum. De griffier zal de partijen op de hoogte brengen van deze datum. De griffier deelt ook de samenstelling van de bevoegde kamer mee.

Indien één van de partijen of de kamervoorzitter om een zitting heeft verzocht, zal een zitting worden georganiseerd. Indien een zaak op een zitting wordt behandeld, zal de griffie de zittingsdatum aan de partijen medelen. De griffier deelt ook de samenstelling van de bevoegde kamer mee.

De oproepingstermijn bedraagt tien dagen. Vóór de oproeping zullen de partijen reeds over de processtukken van de andere partijen beschikken, waardoor ze voldoende tijd zullen hebben om kennis te nemen van deze processtukken. Een oproepingstermijn van tien dagen kadert in het nastreven van een snelle behandeling.

Het is mogelijk dat de kamervoorzitter beslist een partij of getuige te horen, of om een deskundige op te roepen. Indien de kamervoorzitter daartoe beslist, zal hij hierover oordelen bij beschikking.

Het bepalen van de termijn waarbinnen ter griffie inzage kan worden genomen van het administratief dossier en de overtuigingsstukken door de kamervoorzitter blijkt in de praktijk weinig meerwaarde te hebben. In de plaats daarvan wordt in artikel 8, §4, eerste lid van het Procedurebesluit bepaald dat het dossier tijdens de openingsuren op de griffie kan worden ingekeken.

Artikel 29 wijzigt artikel 45 van het Procedurebesluit.

De arresten vermelden niet langer de adreskeuze (voormalige woonplaatskeuze) van de partijen. Hiertoe bestaat geen noodzaak.

Artikel 30 wijzigt artikel 51/2, §1 van het Procedurebesluit.

Dit artikel somt de gegevens op die het verzoekschrift moet bevatten. Deze gegevens wijzigen niet fundamenteel. Wel vervangt het begrip adreskeuze de voormalige woonplaatskeuze.

Om het onderscheid tussen de adreskeuze enerzijds en de adres- en contactgegevens van de verzoekende partij (woonplaats of zetel, telefoonnummer en e-mailadres) anderzijds te benadrukken, wordt de opsomming uit 1^o opgesplitst in 1^o, 1^o/1 en 1^o/2. Hiervoor wordt verwezen naar de toelichting bij artikel 8 van dit besluit.

Artikel 31 wijzigt artikel 52 van het Procedurebesluit.

Dit artikel somt de gegevens op die het verzoekschrift moet bevatten. Deze gegevens wijzigen niet fundamenteel. Wel vervangt het begrip adreskeuze de voormalige woonplaatskeuze.

Om het onderscheid tussen de adreskeuze enerzijds en de adres- en contactgegevens van de verzoekende partij (woonplaats of zetel, telefoonnummer en e-mailadres) anderzijds te benadrukken, wordt de opsomming uit 1^o opgesplitst in 1^o, 1^o/1 en 1^o/2. Hiervoor wordt verwezen naar de toelichting bij artikel 8 van dit besluit.

Artikel 32 vervangt artikel 59/2 van het Procedurebesluit.

Deze vervanging loopt parallel met de vervanging van artikel 26/2 van het Procedurebesluit (vervangen bij artikel 12 van dit besluit).

Artikel 33 wijzigt artikel 60 van het Procedurebesluit.

Deze wijzigingen lopen parallel met de wijzigingen aan artikel 26/4 van het Procedurebesluit (gewijzigd met artikel 13 van dit besluit).

Artikel 34 wijzigt artikel 61 van het Procedurebesluit.

Deze wijzigingen lopen parallel met de wijzigingen aan artikel 26/5 van het Procedurebesluit (gewijzigd met artikel 14 van dit besluit).

Artikel 35 wijzigt artikel 62 van het Procedurebesluit.

Het begrip antwoordnota vervangt het begrip nota met opmerkingen over de gevorderde schorsing.

Artikel 36 wijzigt artikel 63 van het Procedurebesluit.

Deze wijzigingen lopen parallel met de wijzigingen aan artikel 26/8 van het Procedurebesluit (gewijzigd met artikel 16 van dit besluit).

Artikel 37 wijzigt artikel 64 van het Procedurebesluit.

Deze wijzigingen lopen parallel met de wijzigingen aan artikel 26/9 van het Procedurebesluit (gewijzigd met artikel 17 van dit besluit).

Artikel 38 wijzigt artikel 65 van het Procedurebesluit.

Deze wijzigingen lopen parallel met de wijzigingen aan artikel 26/10 van het Procedurebesluit (gewijzigd met artikel 18 van dit besluit).

Artikel 39 wijzigt artikel 65/1 van het Procedurebesluit.

Deze wijzigingen lopen parallel met de wijzigingen aan artikel 26/11 van het Procedurebesluit (gewijzigd met artikel 19 van dit besluit).

Artikel 40 wijzigt artikel 66 van het Procedurebesluit.

De arresten vermelden niet langer de adreskeuze (voormalige woonplaatskeuze) van de partijen. Hiertoe bestaat geen noodzaak.

Artikel 41 wijzigt artikel 71 van het Procedurebesluit.

Deze wijzigingen lopen parallel met de wijzigingen aan artikel 26/19 van het Procedurebesluit (gewijzigd met artikel 21 van dit besluit).

Artikel 42 wijzigt artikel 72 van het Procedurebesluit.

Deze wijzigingen lopen parallel met de wijzigingen aan artikel 26/20 van het Procedurebesluit (gewijzigd met artikel 22 van dit besluit).

Artikel 43 wijzigt artikel 73 van het Procedurebesluit.

Deze wijzigingen lopen parallel met de wijzigingen aan artikel 26/21 van het Procedurebesluit (gewijzigd met artikel 23 van dit besluit).

Artikel 44 wijzigt het opschrift van deel 3, hoofdstuk 2, afdeling 5, onderafdeling 1, sectie 3.

Het begrip 'laatste nota' vervangt de begrippen 'wederantwoordnota' of 'toelichtende nota'.

Artikel 45 wijzigt artikel 77 van het Procedurebesluit.

Deze wijzigingen lopen parallel met de wijzigingen aan artikel 29 van het Procedurebesluit (gewijzigd met artikel 25 van dit besluit).

Artikel 46 wijzigt artikel 78 van het Procedurebesluit.

Het begrip 'laatste nota' vervangt de begrippen 'wederantwoordnota' of 'toelichtende nota'.

Artikel 47 vervangt artikel 85 van het Procedurebesluit.

Deze wijzigingen lopen parallel met de wijzigingen aan artikel 41 van het Procedurebesluit (gewijzigd met artikel 28 van dit besluit).

Artikel 48 wijzigt artikel 88 van het Procedurebesluit.

De arresten vermelden niet langer de adreskeuze (voormalige woonplaatskeuze) van de partijen. Hiertoe bestaat geen noodzaak.

Artikel 49 wijzigt artikel 91 van het Procedurebesluit.

De griffier bezorgt een afschrift van het arrest waarin uitspraak wordt gedaan over een beroep tegen een beslissing betreffende een omgevingsvergunningsaanvraag aan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente op wiens ambtsgebied de vergunningsaanvraag betrekking heeft. Dit zal gebeuren per e-mail.

Overeenkomstig het nieuwe artikel 7, §2 van het Procedurebesluit kan het emailadres dat de gemeenten dienen te bezorgen aan de Dienst van de Bestuursrechtscolleges als digitaal contactadres, ook worden aangewend als contactadres voor deze berichtgeving.

Artikel 50 wijzigt artikel 95 van het Procedurebesluit.

Dit artikel somt de gegevens op die een verzoek tot bemiddeling moet bevatten. Deze gegevens wijzigen niet fundamenteel. Wel vervangt het begrip adreskeuze de voormalige woonplaatskeuze.

Om het onderscheid tussen de adreskeuze enerzijds en de adres- en contactgegevens van de partijen (woonplaats of zetel, telefoonnummer en e-mailadres) anderzijds te benadrukken, wordt de

opsomming uit 1° opgesplitst in 1°, 1°/1 en 1°/2. Hiervoor wordt verwezen naar de toelichting bij artikel 8 van dit besluit.

Artikel 51 wijzigt artikel 100 van het Procedurebesluit.

Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Artikel 52 wijzigt artikel 102 van het Procedurebesluit.

Deze wijzigingen lopen parallel met de wijzigingen aan artikel 51/2 van het Procedurebesluit (gewijzigd met artikel 30 van dit besluit).

Artikel 53 wijzigt artikel 104 van het Procedurebesluit.

Deze wijzigingen lopen parallel met de wijzigingen aan artikel 52 van het Procedurebesluit (gewijzigd met artikel 31 van dit besluit) en artikel 91 van het Procedurebesluit (gewijzigd met artikel 49 van dit besluit).

Artikel 54 wijzigt artikel 105 van het Procedurebesluit.

Deze wijzigingen lopen parallel met de wijzigingen aan artikel 91 van het Procedurebesluit (gewijzigd met artikel 49 van dit besluit).

Artikel 55 en artikel 56 stellen de inwerkingtreding en de overgangsregeling vast.

Artikel 22 van het decreet van 23 november 2023 tot wijziging van het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (het zgn. Digitaliseringsdecreet) schrijft voor dat de bepalingen die betrekking hebben op de digitale procesvoering in werking treden op de datum die de Vlaamse Regering bepaalt.

Datzelfde artikel laat toe dat de Vlaamse Regering kan opteren voor een graduele of gefaseerde inwerkingtreding van het voormelde decreet en de bepalingen van dit besluit per bestuursrechtcollege.

Artikel 55 en 56 van dit besluit leggen de inwerkingtreding van de relevante bepalingen uit het decreet van 23 november 2023 en de inwerkingtreding van dit besluit vast op 12 januari 2026 voor het Handhavingscollege en voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

De nieuwe (digitale) procedureregels zijn voor het eerst van toepassing op de vorderingen die bij deze twee bestuursrechtscolleges worden ingediend vanaf deze datum.

Op aanvullende vorderingen waarvan de hoofdvordering is ingediend voor 12 januari 2026, zijn de bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges van toepassing, zoals van kracht voor de datum van de inwerkingtreding van dit besluit voor wat betreft het Handhavingscollege en de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

Vooralsnog zullen de nieuwe gedigitaliseerde procedureregels nog niet gelden bij de Raad voor Verkiezingsbetwistingen en de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen. Deze bestuursrechtscolleges zullen voorlopig nog niet met de nieuwe, volwaardige digitale procesvoering werken.

Vandaar dat de tweede paragraaf van artikel 56 bepaalt dat de bepalingen van dit besluit voor deze beide bestuursrechtscolleges slechts in werking treden op een datum die later door de Vlaamse Regering zal worden vastgesteld. Overeenkomstig artikel 22 van het Digitaliseringsdecreet zal de Vlaamse Regering op dat ogenblik ook de datum van inwerkingtreding vaststellen van de relevante bepalingen van het Digitaliseringsdecreet voor de Raad voor Verkiezingsbetwistingen en de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen. Op alle hangende en toekomstige vorderingen bij deze bestuursrechtscolleges blijven bijgevolg de bepalingen uit het DBRC-decreet en het Procedurebesluit van toepassing zoals ze van kracht waren voor de datum van inwerkingtreding van dit besluit voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Handhavingscollege.

Het huidige digitaal loket zal vanaf 12 januari 2026 offline gaan en meteen worden vervangen door het digitaal platform. De nieuwe digitale procesvoering wordt evenwel niet meteen ingevoerd voor de hangende vorderingen bij het Handhavingscollege en de Raad voor Vergunningsbetwistingen en aanvullende vorderingen daarbij. Ook de Raad voor Verkiezingsbetwistingen en de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen zullen voorlopig nog niet met de nieuwe digitale procesvoering werken. Voor deze procedures moet de huidige elektronische neerlegging bijgevolg mogelijk blijven.

Vandaar dat de elektronische neerlegging die voorheen via het digitaal loket plaatsvond, overeenkomstig artikel 8/1 van het Procedurebesluit zoals van kracht voor de inwerkingtreding van dit besluit voor het Handhavingscollege en de Raad voor Vergunningsbetwistingen, voortaan zal kunnen gebeuren via het digitaal platform waarop ook een algemene indienmogelijkheid is voorzien. De derde paragraaf van artikel 56 verduidelijkt daartoe dat voor de op 12 januari 2026 hangende vorderingen bij het Handhavingscollege en de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de aanvullende vorderingen daarbij, het digitaal platform tijdelijk dienst zal doen als digitaal loket in de zin van artikel 1, 10° en artikel 8/1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges, zoals van kracht voor de datum van de inwerkingtreding van dit besluit voor het Handhavingscollege en de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

Hetzelfde geldt voor alle procedures bij de Raad voor Verkiezingsbetwistingen en de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen. Zoals aangegeven, zullen beide bestuursrechtscolleges voorlopig nog niet met de nieuwe digitale procesvoering werken. De volledige uitrol van het digitaal platform wordt voor deze bestuursrechtscolleges op een later ogenblik voorzien. De tweede paragraaf van deze bepaling geeft aan dat de Vlaamse Regering dat ogenblik kan vaststellen.

Artikel 57 belast de Vlaamse minister bevoegd voor de bestuursrechtspraak met de uitvoering van het besluit.

3 BESTUURLIJKE IMPACT

A. BUDGETTAIRE IMPACT VOOR DE VLAAMSE OVERHEID

Het besluit heeft geen budgettaire impact voor de Vlaamse Overheid. De digitale procesvoering maakt momenteel reeds deel uit van het werkingsbudget van de Dienst van de Bestuursrechtscolleges. De uitrol van het digitaal platform en het onderhoud ervan, zal binnen de bestaande werkingsbudgetten kunnen worden opgevangen. Tegelijkertijd kan er onder meer ook een afname van de kosten voor aangetekende zendingen en voor papier worden verwacht binnen de praktische werking van de Vlaamse bestuursrechtscolleges en de DBRC.

B. ESR-TOETS

Voorliggend besluit dient niet te worden onderworpen aan een ESR-toets.

C. IMPACT OP HET PERSONEEL VAN DE VLAAMSE OVERHEID

Het voorstel van beslissing heeft geen weerslag op het personeelsbestand of op de personeelsbudgetten.

D. IMPACT OP DE LOKALE EN PROVINCIALE BESTUREN

Het voorstel van beslissing heeft geen weerslag op de gemeenten, de OCMW's, de intercommunales of de provincies voor wat betreft hun personeel, de werkingsuitgaven, de investeringen en schulden of de ontvangsten.

4 VERDER TRAJECT

Voorliggend ontwerpbesluit wordt na definitieve goedkeuring overgemaakt voor publicatie in het Belgisch Staatsblad.

5 VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

- 1° haar goedkeuring te hechten aan het bijgaande besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges, wat betreft de digitalisering van de procesvoering, en tot bepaling van de inwerkingtreding van artikel 2, 1° en 2°, artikel 8, artikel 10 tot en met 12, artikel 18 en artikel 19, 2° van het decreet van 23 november 2023 tot wijziging van het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges;
- 2° de Vlaamse minister van Onderwijs, Justitie en Werk, te gelasten het voormelde besluit van de Vlaamse Regering te laten publiceren in het Belgisch Staatsblad..

De Vlaamse minister van Onderwijs, Justitie en Werk

Zuhal DEMIR

Bijlagen

- Ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges, wat betreft de digitalisering van de procesvoering, en tot bepaling van de inwerkingtreding van artikel 2, 1° en 2°, artikel 8, artikel 10 tot en met 12, artikel 18 en artikel 19, 2° van het decreet van 23 november 2023 tot wijziging van het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges.